

NOVA RAST

glasilo
molitvene zveze
za duhovne poklice

leto XVII, april 2007, številka 2

- * **Uvodnik**
- * **Kaj mi pomeni sveto pismo?**
- * **Poklicanost po svetem pismu - človek odgovarja**
- * **Kako me je Bog klical?**
- * **Dan odprtih vrat**

* **PRILOGA: Srečanje za ministrante v letu svetega pisma**

Od kod me poznaš?

Ko je Jezus videl, da Natánael prihaja k njemu, je rekel o njem: "Poglejte, pravi Izraelec, v katerem ni zvijače." Natánael mu je dejal: "Od kod me poznaš?" Jezus mu je odvrnil: "Preden te je Filip poklical, sem te videl, ko si bil pod smokvinim drevesom." Natánael mu je odgovoril: "Rabi, ti si Božji Sin, ti si Izraelov kraj."

(Jn 1,47-49)

"Ti, Cerkev, Izrael, v katerem ni zvijače, si zdaj Kristusa že spoznala po apostolih, kakor je Natanael Kristusa spoznal po Filipu. V svojem usmiljenju te je prej videl, preden si ga ti spoznala, ko si še ječala pod grehom. Kajti smo li mar mi prej iskali Kristusa, ali je on nas iskal? Smo li mar mi bolniki prišli k zdravniku in ne zdravnik k bolnikom? ... Iskal nas je torej, da bi nas našel."

Sv. Avguštin

Kaj mi pomeni Sveto pismo?

Včasih so nas učili, da je Sveto Pismo knjiga vseh knjig. Danes opažam, da je res tako. Beseda, ki me navdihuje je kot lilija na polju. Lepa za pogled, prav tako pa diši, kar pomeni, da nas oplemeniti s svojim vonjem. In to je dih Boga, ki mi želi spregovoriti na mnogo načinov - sleherni trenutek dneva. Sam se najraje ustavljam ob Psalmih, ki me nagovarjajo v trenutkih radosti in pokažejo pot iz trenutkov tesnobe.

Ivan Šumljak, bogoslovec 3. letnika

Uvodnik

Pozdravljeni, dragi molivci in molivke za duhovne poklice!

Velika noč trka na vrata in za nami je štiridesetdnevni postni čas. Kako smo ga preživeli? Bo velika noč res praznik, na katerega smo se dobro pripravili? Iz lastne izkušnje vam povem, da je bilo praznovanje vedno veliko lepše takrat, ko sem se nanj dobro pripravil in uresničil zadane postne sklepe. Mnogi ste se, tako

upam, pridružili akciji 40 dni brez alkohola, da bi bili solidarni z mnogimi posamezniki in družinami, ki trpijo zaradi alkoholizma. Morda ste se v tem času namenili obiskati bolne ali osamljene, morda ste dali miloščino potrebnim, morda ste več brali Sveto pismo. Morda pa ste več molitve in žrtve namenili za nove in dobre duhovne poklice. Kako potrebni smo duš, ki svoje žrtve in molitve darujejo za duhovne poklice! Brez tega vašega duhovnega prispevka je Cerkev nemočna. Velikonočni prazniki naj vam s svojo mogočno alelujo dajo novih moči in veselja za vztrajanje v tem vašem poklicu. V pričujoči številki Nove rasti se bomo med drugim srečali tudi s pričevanjem

redovnic o tem, kako so zaslišale Božji klic in mu sledile. Morda so v zadnjem času ženski redovi pri nas tisti, ki izmed duhovnih poklicev najhitreje številčno upadajo. Marsikdo bi dejal: Kaj pa potrebujemo redovnic? Res je po naravi prvi poklic ženske, biti žena in mati. Zato je nadnaravni klic redovništva večkrat težko razume-

ti. Sam Jezus je glede tega, da bodo nekateri samski zaradi Božjega kraljestva, dejal: "Kdor more doumeti, naj doume!" (Mt 19,12b). Po drugi strani ne smemo prezreti mnogih mladih deklet, ki pogumno sledijo klicu in hočejo slediti Jezusu po poti redovništva v uboš-

tvu, čistosti in pokorščini. Zanimivo je, da se mnoge odločajo prav za najstrožje redove, kot vidimo na primeru sester Klaris. Evangeljski radikalizem še vedno navdihuje, hvala Bogu.

Zahvali za vaše molitve in žrtve pridružujem željo, da bi ob praznikih prejeli mnogo blagoslova in prekipevajočega veselja nad Jezusom, ki živi in nikoli več ne umrje! In prijetno branje.

Vlado Bizjak

POKLICANOST V SVETEM PISMU

Človek odgovarja

v Damask (Apd 9, 3-6), in Mariji, Jezusovi Materi, ki se ji je Bog razodel po angelu (Lk 1, 38).

Vsi se sprašujejo, kdo je tisti, ki jih kliče. Na poti njihove poklicanosti se pojavijo bivanjska vprašanja. Vprašanja, ki ključajo podobo, kakršno so imeli pred srečanjem z Bogom. Ruši se vzorec življenja, ki so ga imeli prej. Bog jih kliče. Bog kliče vsakega na svoj način. Kliče v svetlobi in na gori, ki sta še posebej

V GLOBINO

V letu Svetega Pisma smo še posebej vabljeni, da se odzovemo povabilu branja Božje besede in razmišljanja o njej. S pomočjo Božje besede lahko odkrijemo svojo poklicanost. Poklicanost za različna dobra dela, za evangelizacijo, za zgled mnogim okoli nas ... Tako stara zaveza kot tudi nova poklicanost človeka in njegov odgovor podkrepita s številnimi dogodki in osebnimi, ki jih Bog na različne načine pokliče, da mu sledijo. Tako lahko najprej spregovorimo o očaku Abrahamu, očetu vere, ki ga stara zaveza opisuje v 1 Mz 12, 1-3; o Mojzesu (2 Mz 3,1-4,17), Samuelu (1 Sam 3, 4-10), Savlu, ki ga je Vstali poklical, ko je ta bil na poti

znamenji Božje bližine. Kliče v odločilnem trenutku (gr. kairos). Takrat, ko so pripravljeni odgovoriti na klic, ko so pripravljeni reči: "Tukaj sem!" ali: "Zgodi se!"

Moje razmišljanje o poklicanosti najbolj zaznamuje Mojzesova zgodba. Predvsem srečanje Mojzesa z Bogom v gorečem grmu. Ta dogodek v meni vzbudi poseben občutek. Ne zaradi podobe Boga v gorečem grmu tudi ne zaradi neizgorljivosti grma, ampak zaradi čutenja z Mojzesom. Kolikokrat sem ravno takšna kot Mojzes - dvomljivka. Postavljam vprašanja kot: "Ne bom zmogla. Pošlji koga drugega. Zakaj ravno jaz, saj je toliko boljših od mene? Ne bodo me sprejeli, kaj šele verjeli? Kako naj Te imenujem?..." Ali si nisva z Mojzesom precej podobna, se sprašujem.

Ali tudi Ti odkrivaš kakšno podobnost z Mojzesom? Mogoče s kakšno drugo svetopisemsko osebo? Naj Duh deluje v vas, da boste vedno znova odkrivali dragocenost stvarjenja in dragocenost vašega življenja, bogatega z izkušnjami, tudi bolečimi. V Svetem pismu se tudi

Mojzes srečuje z bolečino. Uspešno jo prestane, ker ga Bog "opremi" z darom zaupanja in vere.

Včasih se v naša srca prikradejo občutki nesmisla, nepotrebni v današnjem svetu ... Prav tu nas Bog še bolj vabi in kliče, da odgovorimo na Njegov klic. To pomeni, da se preprosto vržemo v Njegovo naročje.

Če živimo življenje, v katerega nas je poklical, On in mu zaupamo, da nas bo varoval, dajal moči, ob našem odgovoru: "Tukaj sem. Pošlji mene. Slišal sem Tvoj klic in zdaj sem tu. Bodi z mano, ko bom vabil vse k ljubezni veri, upanju," potem se nam ni treba bati.

Mojca Resnik

Večjega miru in veselja ne bom našla nikjer drugje

Pred šestimi leti sem dva meseca, izključno zaradi misijske izkušnje, živela s sestrami frančiškankami Marijinimi misijonarkami v Bosni. Ni sem jih poznala in o duhovnem poklicu takrat nisem razmišljala.

Ampak po tisti izkušnji sem vedela: Večjega miru in veselja ne bom našla nikjer drugje kot pri Gospodu - pa naj se zgodi kar koli.

Gospod pa je klical in vedno bolj jasnili moji poti. V najbolj razburljivih najstniških letih sem zapisala v svoj dnevnik: "Vedno bolj me vleče v misijone ampak upam, da me ne bo "zahaklal" kaki frajer." Ta Frajer me je "zahaklal" in upam, da se mu ne bom nikoli "odhaklala!"

Tega miru, tolažbe in veselja, radosti, ko ti srce vriska, zame ni drugje kot tukaj, kjer sem.

Bog lonaj za molitev! Prosim zanjo še naprej!

Sandra Kirbiš

IZ ŽIVLJENJA

Bog se ne kesa svoje izvolitve

V nekem trenutku mi je postalo jasno, da se je treba v življenju končno odločiti, se usmeriti na eno samo pot in pustiti ob strani toliko drugih ... To sem bila pripravljena storiti. Bilo pa mi je jasno, da tega ne zmorem brez Božje pomoči. Kajti Bog kliče v življenje in daje vsakemu lastno, enkratno poslanstvo. Po Božji previdnosti sem prišla k sestram klarisam v Nazarje, da bi preživela konec tedna z njimi v molitvi in premišljevanju. Tu mi je bilo silno domače, privlačno. A sem se bala, da me morda Bog ne kliče ravno sem. Resno sem si dopovedala, da sem pripravljena iti kamorkoli, če imam morda redovni poklic (to sem že dolgo slutila), samo sem ne. To ni zame!

Začela sem bežati pred klicem, čeprav je bilo vedno bolj očitno, da je košček srca že ostal za mrežami. Domislila sem se genialnega načrta, da grem za tri leta v misijone. Vsa navdušena sem odpotovala v Angolo z zaupanjem, da bo On ustvaril iz moje revščine najplemenitejše stvari. In se je obrestovalo. Sijajno sodelovanje, čudovita izkušnja! On resnično dela, če Mu pustiš. Med tistimi črnimi skuštranci sem se počutila kot Njegovo orodje. A vedela sem, da bi me On mogel uporabiti veliko bolje, če bi Mu dala vse svoje življenje.

Čas treh let se je iztekal. Prosila sem Božjo Mater, naj mi pomaga pri odločitvi. Kot strela z jasnega je udarilo. S sv. Malo Terezijo bi mogla vzklikniti: "Moj poklic je ljubezen!" Sedaj Mu vsak dan polagam pred tabernakelj vse ljudi, vso Cerkev, ves svet, da bi Njegova luč veselega oznanila odrešenja prodrla v vsako srce.

s. M. Celina

Da bom redovnica, sem prvič - v šali - izjavila v 7. razredu. Takrat niti slučajno ne bi verjela, če bi mi kdo rekel, da se bo moja pot v resnici obrnila v to smer. Spraševanje o smislu življenja me je v srednji šoli pripeljalo do prve izkušnje duhovnih vaj. Bog se mi je začel razodevati v novi podobi: kot prijatelj, kot tisti, ki me popolnoma pozna, ki me ne obsoja in ki me more osrečiti. V vedno večjem hrepenenju po Božji bližini mi je ob strani stala uršulinka s. Štefka. Njen zgled in navdušenje sta bila zame prepričljiv način, kako človek lahko odgovori na to "noro" Božjo ljubezen, ki je bila zame takrat tako otipljiva in resnična. Precej sem sodelovala v domači župniji, a sem želela Bogu dati več kot "nekaj". Vabil me je, da Mu dam "vse". Pa ne le svoje darove. Tudi svojo krhkost, lenobo, popravni izpit iz francoščine, ... Ko sem opravila maturo, ko mi je Gospod Bog pomagal izbrati med karmelom in uršulinkami, sem v velikem veselju odgovorila. Začela se je pot majhnih korakov. Z Njim. V Njem.

s. Jana Rovtar, uršulinka

Vabil me je,
da Mu dam
vse

v Slomškovi dvorani

pri Marijinih sestrah

v bogoslovju

pri jezuitih

pri uršulinkah

Vabimo Vas na:

**ŠKOFIJSKO SREČANJE MOLIVCEV
ZA NADŠKOFIJO MARIBOR**

v nedeljo, 3. junija 2007
v Alojzijevo cerkev
- ob 15.00 molitvena ura
- ob 16.00 sveta maša

**ŠKOFIJSKO SREČANJE MOLIVCEV
ZA ŠKOFIJO CELJE**

v nedeljo, 3. junija 2007
k Novi Štitti pri Gornjem gradu
- ob 15.00 molitvena ura
- ob 16.00 sveta maša

MOLITEV in SVETA MAŠA

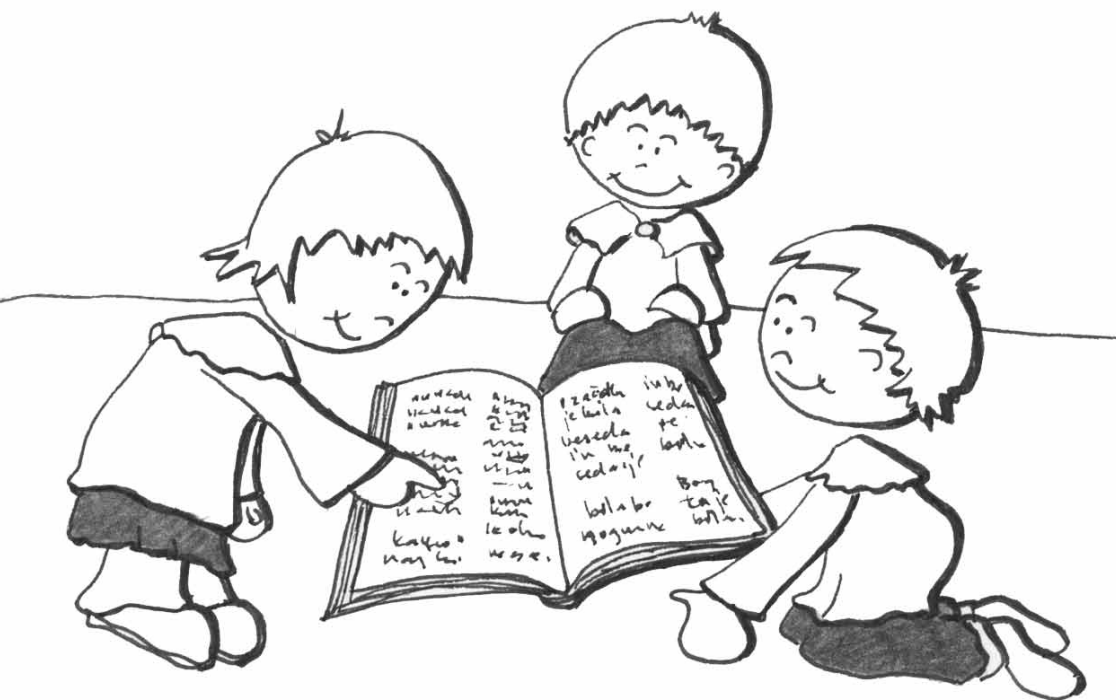
za nove duhovne poklice in njihovo stanovitnost
bo v sredo, 18. aprila, 16. maja in 20. junija 2007
v kapeli Šolskih sester na Strossmayerjevi 17 v Mariboru
Vhod zadaj z dvorišča. Pričakujemo vas!

Obiščite nas na

SPLETNIH STRANEH:

<http://cdp.nadskofija-maribor.si/>

srečanje ZA MINISTRANTE v letu Svetega pisma

Močno že stojimo v letu Svetega pisma. Pa se to kaj pozna tudi med ministranti? Sledeči predlogi so lahko izzivi in vzpodbude, da Sveto pismo postane domače za slehernega ministranta širom Slovenije. Uporabljajo jih lahko tako voditelji ministrantskih skupin kakor tudi ministranti sami. Lahko pa so tudi vzpodbuda, da bi se ministranti vse leto zbirali ob spoznavanju Svetega pisma.

Srečanje naj poteka v ozračju prijateljstva

V prostoru na vidnem mestu namestimo razglednice, ki smo jih dobili, voščilnice, pisma, penkalo, pisemski papir...

To (kot tudi druga srečanja) lahko pospremo s primerno pesmijo: Pridi Sveti Duh, Ko Jezus je začel učiti...

Odprem Sveto Pismo:

☺ Nekdo prebere odlomek o prijateljstvu iz Svetega pisma (lahko tudi več krajših).

Pogovorimo se o prijateljstvu. Vsakdo pomisli na svojega prijatelja. Zakaj sta prijatelja? Kako ohranjata, gradita prijateljstvo? Če bi se kdo od vaju dveh odselil, o čem bi si pisala?

Pogledamo, prebrskamo po prostoru... primerjamo in razlikujemo prijateljska pisma od vljudnostnih ... formalnih ...

Napišemo lepe pozdrave nekomu ... Nato nekaj misli prijatelju (povemo, da ne bo treba brati...). In če bi pisali Jezusu? Kaj bi mu napisali? Zakaj? Prijatelji se pogovarjamo, si odgovarjamo ... in On nam je že pisal ... Sveto pismo.

Vzamemo v roke Sveto pismo in brskamo (po parih ali trije) ter si zapisujemo, kaj iz evangelija se nam zdi, da nam (ministrantom) govori Jezus.

Skupinice druga drugi predstavijo rezultate svojega dela.

Izberemo najbolj primerne in jih zapišemo na plakat, ki ga lahko po srečanju obesimo v ministrantsko sobo, v veroučno učilnico ali v zakristijo.

Srečanje lahko zaključimo z molitvijo, v kateri prosimo, da bi poslušali Božjo besedo, zapisano v Svetem pismu, in po njem živeli.

Možnosti, ki jih lahko vključimo v srečanja ali pa kot posamezne vzpodbude, akcije:

- Na plakat pišemo asociacije na besedo Sveto pismo, ki je zapisana na sredini.
- Starejši ministranti lahko po spominu na ta plakat napišejo citate, ki se jih spomnijo.
- Srečanje posvetimo učenju rokovanja s Svetim pismom, da se ministranti praktično naučijo iskati odlomke.
- Za ministrante lahko pripravimo kviz o poznavanju svetopisemskih dogodkov, oseb ...
- Kviz lahko pripravijo tudi sami. Po skupinah preberejo odlomek in nato pripravijo vprašanja za druge skupine (sami poznajo odgovore na svoja vprašanja).

- Na kartončke napišemo imena knjig Svetega pisma, ministranti pa jih morajo ločiti na SZ in NZ, lahko pa tudi po vrstnem redu. Vmes lahko podtaknemo tudi napačne knjige; lahko si pomagajo s Svetim pismom; lahko medsebojno tekmujejo.
- Skupine (velikost določimo glede na celotno skupino) si izberejo (lahko jih tudi na določeno temo izberemo mi) svetopisemski odlomek in ga zaigrajo. (Izdelajo lahko lutke, kartončke in uprizorijo odlomek ob primerni priložnosti.)
- Na srečanju lahko narišejo strip iz Božje besede. To je lahko tudi domača naloga za vzpodbudo pri poslušanju nedeljske Božje besede.
- Lahko preprosto preberemo svetopisemski odlomek in narišemo risbico na temo (umetniki lahko tudi kiparijo - ne pozabimo na razstavo!).
- Za molitveno vzdušje lahko pripravimo primeren odlomek Svetega pisma in dovolj izvodov Svetega pisma za vse udeležence (lahko list z odlomkom). Zbrano preberemo vrstice, (branje lahko razdelimo med več bralcev). Po prebranem je lahko tišina, da Božja beseda odmeva. Lahko tudi vsak na glas prebere vrstico, ki ga je nagovorila.
- Lahko bi se dogovorili za ministrantovih 15 minut. To bi bil čas, ko vsak ministrant doma vzame Sveto pismo in ga prebira. Na koncu si lahko prepíše misel, ki ga je nagovorila.
- Ministranti si vsak dan doma iz Svetega pisma izpisujejo kratke misli, vrstice, ki so jih nagovorile (en teden) in na naslednjem srečanju dajo misli v skupno košarico. Misli lahko delijo po sv. maši ali staršem ali ob kakšni drugi priložnosti.
- Lahko bi imeli ministrantski svetopisemski dnevnik, ki bi iz tedna v teden krožil med vsemi ministranti. Vanj bi zapisovali svetopisemske misli, ki bi jih med tednom pridno brali.
- Čez leto lahko zbiramo zanimivosti o in iz Svetega pisma (v koliko jezikov je prevedeno, kdaj se je začelo pisati...)